

Sofia bor i kollektiv på Lappis

Vem är du?

Jag heter Sofia. Jag pluggar internationella relationer och att vara student är det bästa som finns. Om det går ska jag undvika att jobba heltid någonsin. Om jag ska göra det någon gång måste det i så fall vara ett jätteroligt jobb. Jag tycker om att resa, läsa böcker, uppleva kultur, vara tillsammans med vänner, vara i naturen osv. osv.

Hur bor du?

När jag bor i Stockholm bor jag tillsammans med tre andra personer i ett litet kollektiv på Lappis. Lägenheten är en fyra på fjärde våningen med utsikt mot en liten fågelsjö och skogen och östersjön. Jag har pluggat och jobbat ganska mycket utomlands och då har jag hyrt ut mitt rum till en annan student. I september ska jag iväg igen i två år. Tre av oss som bor i kollektivet har varit med ifrån början för tre år sedan, den fjärde personen har varit olika utbytesstudenter. Just nu har vi en tysk, Adrian. Förhoppningen är att vi (i alla fall vi tre som hängt ihop sen början) ska flytta tillsammans till något större när vi inte längre får bo kvar i studentlägenheten. Helst ett stort hus med trädgård eftersom vi älskar att odla. Det finns fyra personer till som vi ska flytta ihop med då. För mig känns det inte alls lockande att leva ensam eller bara med kärnfamilj.

Hur har du bott tidigare?

Som helt liten bodde jag, min mamma, min pappa och min syster i ett kollektiv i Bodafors i Småland. När min mamma och min pappa gjorde slut flyttade jag och mamma till Stockholm (min syster hade redan flyttat till sin pappa i Stockholm). Sedan jag var fyra år har jag bott i Stockholm med min mamma. Först i Vårby gård, sen i Hägerstenshamnen och sista åren i Hökarängen.

När jag var 17 år åkte jag till USA och sen Mexico i lite mer än ett år. Då flyttade jag hemifrån första gången. I USA bodde jag i familj och i Mexico hade jag egen lägenhet. Sen bodde jag med mamma i Hökarängen i 10 månader medan jag gick klart gymnasiet och sen åkte jag iväg igen, kom hem, bodde hemma ett tag, flyttade in med en kille ett tag, bodde i Danmark. Ett tag flyttade jag hem igen och sen till sist när jag var 23 flyttade jag hemifrån för sista gången till kollektivet på Lappis.

Känner du dig trygg hemma?

Jag kommer ihåg att det blev svårare och svårare för varje gång jag kom tillbaka att bo med mamma. När jag till sist fick mitt första riktiga egna hem förändrades jag väldigt mycket som person. Jag blev lugnare, gladare, stabilare. Mitt hem, som är fullt med så mycket kärlek och glädje och alltid massor med människor, det är min trygga punkt i livet. Även när jag inte ens är där, bara att veta att det finns där. Ibland när det till exempel har varit problem med någon som har bott hemma hos oss eller när någon har varit ledsen, har jag märkt av det direkt på mitt humör och hur bra jag klarar av andra saker i mitt liv.

Vi känner många av dem som bor i vårt 7 våningshus och vi umgås en del med grannarna som bor precis under oss och två våningar över oss. Det är himla mysigt att ha vänner så nära. Min kille bor också i samma område, det däremot tycker jag är lite för nära.

Hur skulle du vilja bo?

Just nu vill jag bo där jag bor. Men ibland när vi sitter och dagdrömmer om vårt hus med en stor trädgård så önskar jag att vi kunde köpa det och flytta in redan idag. Drömhuset skulle ha en stor tomt med flera separata hus. Typ en större villa och sen ett eller två mindre hus. Så att man kunde vara en familj per våningsplan eller hus. Och kanske ha en eller två rum att hyra ut till studenter. Gärna nära vattnet kanske i någon förort till Stockholm.

Inredningen skulle vara som vi har nu, väldigt konstnärligt och med mycket humor. En blandning av antika möbler, hittade möbler och roliga saker, Personligt och hemtrevligt. Om vi skulle ha lite mer pengar i framtiden skulle det vara kul att kunna köpa en del dyrare designgrejer också. Siri, en av dem jag bor med är arkitekt så förmodligen kommer vi kunna göra mycket häftigt med huset. Jag tror det skulle vara lagom att bo kanske 10 personer, men det är nog viktigt att man har mycket plats och både egna och gemensamma utrymmen.

Vad gör du hemma?

Vi trivs bäst när vi har mycket folk hemma hos oss, men alla vi som bor i Kollektivet pluggar mycket, jobbar, jobbar extra, engagerar oss ideellt, har mycket vänner osv så vi träffas tyvärr inte så mycket som vi skulle önska. Vi strävar efter att ha gäster ofta. Vi tar också emot soffsurfare och har låtit nya studenter bo hos oss i början av terminen medan de söker bostad. Vi är ofta i vardagsrummet eller i köket.

Jag tycker det är ganska snyggt hemma hos oss. Vi har så sjukt mycket saker men vi är bra på att städa (förutom jag, på mitt rum ligger allt för det mesta i högar på golvet och skrivbordet). Alltid när man säger att man bor i kollektiv så frågar folk, hur gör ni med städningen då? Om jag ska vara ärlig så är det mest Stefano som städar och lagar mat. Men lagar man mat så lagar man till alla och är det skitigt så städar man. Det har aldrig varit något problem.